

A Fővárosi Ítéltábla a SBGK Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bajkai István ügyvéd:) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 30. napján kelt 19.P.21.645/2015/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett honlapot üzemeltető ...-nek (címe) 45.000 (Negyvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes az alperes által szerkesztett ... internetes portálon ... napján megjelent, „...” című cikkben írtak okán az alábbi helyreigazító közlemény megjelentetésére kérte kötelezni az alperest: „...” című cikkünkben ... valótlan tartalmú nyilatkozatát idéztük. Sem felperes neve, sem cége nem indult 2014 novemberében az ... által informatikai fejlesztésre kiírt közbeszerzési pályázaton és a nyertes cégben sem rendelkezik közvetett, vagy közvetlen módon tulajdonosi érdekeltséggel. Erre való tekintettel az sem igaz, hogy felperes neve ... nyeresége után Szlovákiában teljesítené adófizetési kötelezettségét."

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a cikkben ... politikus sajtótájékoztatóján elhangzottakat ismertette. Az újságíró utánajárt az eseményeknek és rámutatott arra, hogy a sajtótájékoztatón elhangzottak közül mi az, ami nem felel meg a valóságnak, továbbá az írás a valós tényeket is tartalmazza. A cikknek az a szövegrésze, amely arra vonatkozik, hogy a magyar leányvállalat lesz alvállalkozóként a kivitelező, a tényekből levont véleménynek minősülő kijelentés.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... portálon 5 napon belül, az eredeti közléssel azonos helyen, valamint közvetlenül a sérelmezett közlés címe alatt - mindaddig míg az eredeti közlemény is hozzáférhető, de legalább 30 napig, az eredeti szöveggel

azonos betűméretben és megjelenéssel hozza nyilvánosságra az alábbi közleményt:

Helyreigazítás

„...” című írásunkban annak közlésével, hogy „... közvetlenül nem nyertek közbeszerzést” azt a való tény, hogy ... közlései tévesek - mert állításával ellentétben felperes neve felperes az ... közbeszerzési pályázatán nyertes ... cégben sem közvetlenül, sem közvetve nem tulajdonos - abban a hamis színben tüntettük fel, mintha a felperes közvetve mégis indult és nyert volna a közbeszerzési pályázaton.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Megállapította, hogy mindegyik peres fél viseli a perrel kapcsolatos saját költségét, míg kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra, 18.000 forint eljárási illetéket. Kötelezte az alperest, hogy kiadója, a ... útján fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra, 18.000 forint forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény IX. cikkének (1), (2), (3) bekezdésében, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1), (2), (3) bekezdésében, a 10. §-ában, a 12. § (1), (2) bekezdésében, a Pp. 342. § (1), (2) bekezdésében, a 343. § (1) és (3) bekezdésében írt szabályokat, továbbá a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalások rendelkezéseit. Osztotta az alperesi érvelésnek azt a részét, amely szerint a nyilvános sajtótájékoztatón elhangzottakról történő hű tudósítás esetén a sajtó nem tehető felelőssé a közlés tartalmáért, ezért a perbeli írás azon részleteivel kapcsolatosan, amely ... közléseit ismerteti, az alperes sajtó-helyreigazításra nem köteles.

A helyreigazítási kötelezettség elrendelésére azon szövegrészek miatt került sor, melyek az alperes saját közlései. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes a tárgylagosság látszatát igyekezett fenntartani azzal, hogy rámutatott ... közlésének hibás pontjaira, de ezt oly módon tette, hogy abból az olvasó számára az a kép alakult ki, hogy ... közlései nem valótlanok. Annak rögzítése ugyanis, hogy „... közvetlenül nem nyertek közbeszerzést”, azon valósághoz képest, miszerint egyáltalán nem nyertek közbeszerzést, teljesen eltérő jelentéssel bír. Nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a „közvetlenül” kifejezés kizárólag a mondat második felében megjelenő, alá nem támasztott és nem indokolt közvetkeztetésre vonatkozna. A cikkből csak többszöri alapos olvasást követően lehet megállapítani azt, hogy melyek ... közlései és melyek az újságíró észrevételei. A „közvetlenül” fordulat azt a jelentést közvetíti az olvasók felé, hogy a felperes a cégein keresztül áttételesen mégis részese a hivatkozott közbeszerzésnek, ami nem felel meg a valóságnak.

Mindezek alapján a PK 15. számú állásfoglalásban írtak szerint a helyreigazító közlemény szövegét a keresetben írtaktól eltérően állapította meg, tekintettel arra, hogy a jogsérelem nem valótlan tényállítással, hanem hamis látszatkeltéssel valósult meg.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását kérte.

Megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság határozatát egy olyan mondatrészre alapozta, amelyről - a teljes mondat vizsgálatát követően - egyértelműen kiderül, hogy az valós tényeket nem tüntet fel hamis színben. A mondat a cikkben közölt, a felperes által nem vitatott valós tényállításokból levont, a jövőre vonatkozó feltételes következtetés, amely véleménynyilvánításnak minősül. Ezt igazolja a bizonyíthatósági teszt lefolytatása is.

A cikk nem állította és valós tényeket sem tüntetett olyan hamis színben, hogy a felperes érdekeltségében álló cég közvetve nyert volna a tárgyalat közbeszerzési pályázaton. A közvetett nyereség lehetőségét arra az esetre tartotta fenn cikkíró, ha a jövőben alvállalkozóként bevonásra kerül a felperesi cég a közbeszerzés teljesítése során.

A közlés tehát olyan véleménynyilvánítás, amely a sajtó-helyreigazítás elrendelését kizárja.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az első fokú határozat helybenhagyását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a kérdéses bekezdést illetően az alperes álláspontja nem megalapozott, az újságíró által levont következtetés téves. A mondat szerkesztésből kifolyólag az olvasóban az a kép alakul ki, hogy az alperes következtetéseit objektív, valós tények alapján vonta le, ami nem igaz. A „követlenül” szó használata azt sugallja, hogy „közvetetten” mégis nagy valószínűség szerint részesülni fog a haszonból. Ezt erősíti továbbá a mondat következő részében a „leányvállalat” kifejezés is. Azok a téves kijelentések, melyek szerint közvetlenül nem nyert a közbeszerzési pályázaton, de közvetve részesedhet a haszonból, másrészt hogy a ... a ... cég leányvállalata, hamis színben tünteti fel azt a tény, hogy egyáltalán nem indult a pályázaton, azt sugallja, hogy mégis jövedelme származik majd abból. Az alperes kijelentése nem azért jogsértő, mert az véleménynyilvánítás, hanem azon okból, hogy az a valós tényeket hamis színben tünteti fel.

Az alperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül. A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az első fokon eljáró bíróság teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntését és jogi indokolását nem osztotta.

A periratokból megállapíthatóan a felperes sem keresetében, sem az előzetes eljárás során nem terjesztett elő olyan tartalmú helyreigazítás iránti kérelmet, melyet az elsőfokú bíróság határozatának rendelkező részében éppen azon közlések értelmezése alapján fogalmazott meg, amely kijelentéseknek a helyreigazítására irányuló keresetet alaptalannak ítelt. A felperes által megjelölt valótlan tényállítások okán előterjesztett helyreigazítás iránti kérelmet az első fokon eljáró bíróság oly módon fogalmazta át, amelyre a PK 15. számú állásfoglalás rendelkezései sem adnak lehetőséget.

A felperes helyreigazítás iránti kérelmének első három kitételét az elsőfokú bíróság azon meggyőződése okán utasította el, hogy a leírtak egy olyan nyilvános sajtótájékoztatón elhangzott közlemény részét képezik, melynek tartalmáért nem felel a sajtó, annak valóságtartalmát nem kell vizsgálnia, ennek következtében nincs helye sajtó-helyreigazításnak. Ezek rögzítése mellett az elsőfokú bíróság mégis azt állapította meg, hogy ... sajtótájékoztatón megtett közlései valótlanok, és a sérelmezett, jogsértőnek talált alperesi „saját” közlést oly módon fogalmazta át a helyreigazítás szövegében, hogy az meghaladta a PK 15. számú állásfoglalás I. pontjának rendelkezése által biztosított jogi keretet, mely szerint a bíróság belátása szerint állapíthatja meg a helyreigazítás szövegét, melyre egyébként is csak a kérelem és az ellenkérelem korlátai között van jogszerű lehetőség.

Az alpereshez eljuttatott és később a perben is fenntartott helyreigazítási kérelem értelmezése alapján jutott a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a fellebbezési kérelem és ellenkérelem

korlátaira tekintettel a felperes keresete nem alapos.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében határozott. A másodfokú döntés eredményeként a felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért köteles viselni az alperes első-, és másodfokú perköltségét, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján határozta meg. Ugyancsak köteles viselni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett 36.000 forint összegű kereseti és 48.000 forint mértékű fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. január 21.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő